

Bayer Zsolt: Tiffán Ede bátyámnak

2012 június 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ha régi-régi, s régi hangon szóló öreg barátom, Szindbád megtisztelne azzal, hogy feltámad, s egy kedves napon felkeresne engem, ugyan vigyem már el valahová, darab ideig gondolkodnék, hol is van az a „valahová”…

Aztán elvinném Villányba, Tiffánék pincéjébe. Azért oda, mert tudom, Szindbád mit keresne. Azt keresné éppen. A

sekélyes lelk? emberek, akikb?l egyre több van sajnos, most nyilván a borra gondolnak. Én meg a jó csöndekre gondolok, amelyek réges-régen elköltöztek Villányba. A csöndre, s a sz?l?ültetvények sorára. Az ódon pincék bejáratait, s a pincékben lakó illatokra. Arra gondolok, hogy Villányból nézvést valahogyan szebb a világ. Persze a sekélyes lelk? emberek, akik el?l az ember Villányba menekül, most megint a borra gondolnak, illetve a bor hatására. Az alkoholra. Csak ezért szólok, hogy bort nem lehet csak úgy inni. Bort inni, csak úgy, barbárság.

Bort inni csak úgy szabad, ahogy Hamvas Béla megírta. Bort készíteni pedig csak úgy szabad, ahogy Tiffán Ede teszi. Hát, ezért vinném Szindbádot ?hozzá. Vinném tehozzád, Ede bátyám – mondom ezt így, mert abban a megtiszteltetésben van részem, hogy tegezhetlek, s hogy barátomként tisztelhetlek.

Én már egyre kevesebb dologra vagyok büszke. De erre igen. S talán megbocsátod, ha elmondom, hogy beállítanék hozzád egy napon, Szindbád feltámadásának napján, ?vele. Nem is szólnék el?re, jönnénk váratlanul. Leülni kicsit a pincéd fölötti „ivóba”. Régi-féle, jó szót hallani, okos szelídségben jobb emberré válni.

Együtt lenni. S ha Szindbád is ott lenne, végképp nem mernék szólni. Akkor is csak ritkán merek, ha veled ülök – mert mondom, én is csak jobb emberré válni megyek. Együtt lenni megyek. Ismer?s lelkek közé megyek.

Aztán a borod mindehhez – hát a borod „csak” ráadás. A legkisebb unokád nevét visel? friss csoda indulásnak, s egy palack Carissimae zárásnak. Vagy egy – Istenem, csak suttogva mondom – Grande Selection, megkoronázni a beszédes csöndeket, vagy a régi-íz? adomákat… Vinném Szindbádot, Ede bátyám. Legszívesebben ma vinném, mert ma lettél hetvenesztend?s. De nem támadt fel még sajnos. Helyette vagy te is. Én pedig megyek, amint tudok, megyek Szindbád helyett is, áldomást inni terád. S addig kérem a Jóistent, ha kérhetem, hogy ne csak éltessen sokáig, de áldjon is meg, ha lehet, mind a két kezével…
Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló